

Istók Anna

10 mondat egy élettelen dologról

1. § Látszólag, de lehet, hogy tévedek, és már messziről nézve sem mondható el róla, hogy látszólag éppen olyan, mintha az energia még folyamatos körforgásban volna a belsejében.

2.§ Az azonban biztos, hogy mi még őrünk magunkban egy képet arról, milyen volt fénykorában: eleven, pulzáló, bőre alatt az élet csodája remegett.

3. § És talán, ami a legfontosabb, hogy bennünket is étellel töltött meg.

4. § Valaha.

5. § A szerves anyag feloldódása szervesetlen molekulákká szabad szemmel láthatatlan és kínosan hosszú ideig tartó folyamat volt ugyanis.

6. § Ha voltak is jelek az anyag szétesésére, nem vettük észre.

7. § Ám még ennél is rosszabb, hogy talán észrevettük, de nem tettünk ellene semmit, mert tele voltunk féltékenységgel, sértettséggel, dühvel.

8. § Aztán a bomlás melléktermékeként megjelenő maró kémhatást a folyamat vége felé a semlegesség lila pecsétje váltotta fel.

9. § Szétázott lakmuspapír maradt pusztán belőlünk.

10. § Itt írd alá.

folyamatos múlt

az alkonyat lepkéi feléd szállnak
bepölyölnék alvó szádba szárnyuk
verdesése hortyogássá szelídül
hogyan elérjék a szív kamráit
sötét üregbe petéznek
üres koporsó a ház
jelentés nélkül hallgatnak a
gépek, repedések,
levedlett ruháid a szennyesben
a hold hártós fénye
visszhangot ver a tükörön
lárva úszik vércsőidben
sejtések nélkül ébredsz
lassan, elnyújtva lehel
az üres bábba életet
a teremtés mágiája
bekapcsol az ébresztőd tengerzúgása
kávét főzöl, kenyeret pirítasz
a reggeli apró zajok mellett
nem tűnik fel
tested halk zümmögése